

СОЮЗІВКА — „ОСЕЛЯ, ЯКОЮ МОЖНА ПИШАТИСЯ”...

ОСЬ СОЮЗІВКА — СВОЯ І НАША!

(Репортаж Л. Волянської)

„Вийжджаючи із Союзівки, прибував собі завітати туди і на другий рік. Союзівка взяла мене за серце. Повинна взяти і Вас, бо Ваше серце, як і моє, прагне до свого. А Союзівка — своя і наша! — так писав свого часу про нашу і свою Союзівку в настрівному прегарному репортажі про цю чарівливу оселю Українського Народного Союзу один з чільних наших журналістів. І ось ці м.б. слова можна повторити і тепер, хоч наші і свої Союзівці вже пішов 32-й рік. Засновано Союзівку в 1952 році, і від того часу вже ці три десятиліття з лишком зростає і шириться добра слава про неї, що найкраще схоплена словами „Нема то як на Союзівці!”

І ось щоб ще раз переконатися, що моя і ваша Союзівка стоїть і пишається серед мальовничої природи на південних відрогах Кетс-Кільських гір, як щороку перед початком літнього сезону, що з цього року вже 32-м, їдемо на Союзівку, щоб поглянути на всі підготовчі праці, які ведуться там, ведуться з тією однією думкою: дати якнайкращі умови і програми для гостей Союзівки і УНСу в цьому сезоні 1984 ювілейного року Українського Народного Союзу.

Наша поїздка до Союзівки — відбулася в суботу, 28-го квітня, в передоднітих годинах, коли якраз кипіла завзята праця на оселі, найбільше ж на майданчику збоку павільйону „Веселки”, де якраз викорчувано „лишні” дерева, прокладено рови для водогону й розчищено площу під нову будівлю, так зване „Газібо”, критий павільйон, своєрідну „альтанку”, що в липні та й взагалі під час сезону й після нього служиме одноразово „відкритим і критим” місцем для гостей Союзівки, де вдень, коли дощ, можна буде вигідно сісти, споживаючи свій полуденок, а вечорами, особливо ж на кінці гіжня, коли до Союзівки напливуть маси гостей, — буде тут „бара” з

досвідченими виночерпцями, щоб на свіжому повітрі, якщо хтось цього собі бажає, мати свою чарку сильнішого напою чи шклянку доброго вина. В цей сам час діятиме, очевидно, і „стара бара”, яка міститься відразу при танцевній площі в будинку „Веселки”, де також тепер все відновляється, малюється, чиститься і оздоблюється найвишуканішими гуцульськими орнаментами.

За ці орнаменти знову взявся „адаптований справжній гуцул” — колишній управитель Союзівки Володимир Квас, який вводить у відповідальні обов'язки адміністратора Оселі нового директора Івана Рабкевича та його адміністративну заступницю — Віру Говіч, з дому Куропас (минулорічний адміністратор Юрій Проконько повернувся до приватного бізнесу, а УНС Союз затрудив на його місце нового управителя І. Рабкевича). Іван Рабкевич поринув відразу у вир підготовчих праць, які здійснює круглодобово восьми-членна залага Союзівки. Ця залага незабаром збільшиться на сім десятків працівників, як це є звичаєм і потребою в гарячий літній час, коли наплив гостей дуже великий.

Іван Рабкевич прибув на Союзівку з Клівленду: перебуває на оселі з січня цього року; він у всьому співпрацює з В. Квасом, який, хоч і „пішов на еміграцію”, все ще живе тільки оселею і тому у всьому допоміжний новому управителю оселі. І. Рабкевич приніс сюди свій ентузіазм і молодіші літа, а досвід мусить таки зачерпнути у давнього і випробуваного фахівця, що має майже 30-річну практику у Володимирі Квасі.

Сам І. Рабкевич, хоч новий у готелевому бізнесі, але працював у купецьких підприємствах все своє життя; був він у бізнесовому світі, студіював менеджмент, транспорту і адміністрацію. А ще з дому, з Немірова (народився він там у 1938 році), пам'ятає про батьківський бізнес: його покійний батько Іван

Новий управитель Іван Рабкевич біля „Гостиниці”.

(Зліва): І. Рабкевич, В. Говіч, А. Лесів і А. Дидик.

Рабкевич мав знамениту м'ясарню біля Рави Руської і його м'ясні вироби, особливо „лемківська ковбаса” славилась по всій Раві Руській. До Америки з Німеччини вивіз І. Рабкевич батьками і сестричкою малим хлопцем. Його мати Стефанія проживає з ним у Клівленді, де живе і його сестра Мирослава, одружена з адвокатом Юрком Орнін-кевичем.

Але новий адміністратор радше говорить про Союзівку, а не про себе; тож повер-

немося до цієї привітної і гарної вакаційно-розважальної оселі Українського Народного Союзу.

Союзівка названої суботи зустріла посланців зі „Свободи” і „Українського Тижневика” найкращою погодою: світило яскраво на неї сонце, на небі не було жадної хмаринки, а повітря іскрилося прозорістю найдорожчого кришталю. Відразу при в'їзді до оселі не можна не подивитися диво-церкви св. Трійці, напроти від головної брами Союзівки, а вгору, по дорозі до головних будівель оселі, височіли дерева, що незабаром зазеленіли. На промишлені дорогах видно було сліди напруг після зимового снігопаду, хоч ця робота ще не скрізь закінчена. Вгорі, здається, на найвищому насипі, близько Гостиниці стоїть Архипенків Тарас Шевченко; напроти нього, — Леся Українка, мистця М. Черешньовського. І Тарас і Леся вже відразу дають запоруку того, що тут панує і пануватиме справжня українська атмосфера.

Далі по доріжці височіє знову роботи мистця М. Черешньовського, пам'ятник основоположникові „Свободи” отцеві Григорію Грушці, що його перенесено з Клівленду. І далеченько від головних будівель перед „Кисом” стоїть пам'ятник гетьманові Мазепі, зроблений мистцем С. Литвиненком: це все данина нашій історії та літературі. Для древньої ж доби, ще часів передхристиянських — красується перед головним будинком водогрій „Маяна”, богині весни й молодості. Це вибаглива керамічна скульптура, створена Славою Геруляк.

Все, що навколо вас, настрійне відповідає на дальшу мандрівку по Союзівці. Ви вступаєте в головний вестибюль „Гостиниці”, де пишастесь чудовий образ Карпат пензля Михайла Мороза, і тут знайомитися з Вірою Говіч, згаданою вже заступницею адміністратора. В затишній канцелярії дала мила несподіванка — з великої фотографії, що вбрана в різьблені кольоритні рами, дивитися на вас цього річчя „Міс Союзівка” — красуня Галя Волянська з Монреалю. Світлина ця прикрашуватиме обгортки цього сезону Союзівки.

Все, що навколо вас, настрійне відповідає на дальшу мандрівку по Союзівці. Ви вступаєте в головний вестибюль „Гостиниці”, де пишастесь чудовий образ Карпат пензля Михайла Мороза, і тут знайомитися з Вірою Говіч, згаданою вже заступницею адміністратора. В затишній канцелярії дала мила несподіванка — з великої фотографії, що вбрана в різьблені кольоритні рами, дивитися на вас цього річчя „Міс Союзівка” — красуня Галя Волянська з Монреалю. Світлина ця прикрашуватиме обгортки цього сезону Союзівки.

Союзівка наголошує різноманітність

Союзівка (Л. Волянська) — Це гра двох цифер — одиниці і трійки. Перший раз ставимо їх так: 31. Це буде 31-й мистецький сезон на вже 33-річній Союзівці цього літа. Вдруге ставимо одиницю і трійку по черзі — 13. Це буде тринадцяте літо для постійної конференції Союзівки Ані Дидик на цій оселі Українського Народного Союзу.

Сама Аня Дидик не боїться „тринадцятки”, бо знає, що за цим числом будуть далі мистецькі сезони на Союзівці і буде з нами вона — наш майстер церемонії, що про неї тепер довідався також далекий захід Канади: Аня Дидик зійшла до редакції щоденника згори, з Головної Канцелярії УНС, де вона працює, на розмову з редакторами „Свободи” якраз на другий день, як повернулася з гостинного виступу як конференсьє з Саскатуну, Саскачевану, Канаді, у віторок, 15-го травня. У Саскатуні, на фестивалі „Весна 84”, Аня Дидик була вперше, але їй сподобалася поїздка і чудові українські люди, що до неї поспішили, як до рідної, визнаючи при тому і її унікальність, бо вона (так подано в програмі), репрезентує блискучу подію — вперше на фестивалі „Весна”, що вже відбувається тут роками, майстром церемонії стала вродлива українка, виконавець-жінка, чудова акторка естради, яка вже понад десяти років вміло веде мистецькі програми на Союзівці. В програмі подано теж світлинку гарної нашої конференсьє та прегагату програми „Весни”.

Розповіді Ані Дидик про поїздку в Канаду бариста й повчальна. Відразу також напрошується порівняння поміж Америку і Канадою. Очевидно, українське ЗСА „програє” від зіставлення з Канадою, бо в Канаді, на заході, українці живуть компактно масою, тому здобули собі добрі позиції в державному житті, в промисловості, торгівлі та й загально в усіх культурних ділянках. У Канаді, як знаємо, у західних степових провінціях з від 12-ти до 13-ти відсотків українського населення. Про фестиваль оповідала розпромінена своїм і громаді успіхом Аня Дидик багато, бо хоче не одне з того, або подібне використати і на Союзівці, її мистецьких розвагах. Тож „повертається” з гостинної Канади Аня Дидик до не менш гостинної і „дуже нашої” Союзівки.

Як і кожного року, приготувати мистецьку програму, щоб була цікава, різноманітна й до вподоби різним глядачам (різних віком, смаком і на різних шаблях соціальної драбини) не так вже і легко, і не раз лунають

поодинокі поради, навіть і критика (той не народився, щоб усім догодив), що треба було б просити такого виконавця, або такий-то ансамбль. Аня радо прислухається до доброзичливих уваг, але насамперед бере до уваги смаки й уподобання нашого союзового членства, бо це ж їхня оселя. І якщо чогось дуже „софістикованого” нема в програмі кожний раз, то закономірність такої відсутності треба розуміти. Всі програми А. Дидик старасться балюсувати: є тут естрада й кабаре, але є зарепрезентована не раз і українська класика на концертах таких славних оперних співаків, як П. Плішка і А. Добрянський, у піані-риччя Т. Гринькова, Л. Крупи і Ю. Осінчука, чи у мистецьких виставках таких образотворчих майстрів як Я. Гніздовський, С. Геруляк чи М. Мороз, або у виступах ансамблів і хорів.

Аня Дидик для прикладу подає перебіг розваг протягом типового тижня. У понеділок, звичайно, — „початок” вакаційного тижня, хоч гості насправді прибули на Союзівку в попередню суботу. Тож у понеділок — Союзівка вітає гостей. Звичайно їх є від 120 до 150 осіб. Прийняття розпочинається коктейлем у „барі” у Веселці при супроводі музики. Хтось скаже тепле привітальне слово. Союзівка частує шампанським своїх гостей. Потім смачний стейк тут же приготований на повітрі. Страви споживають усі на відкритому майданчику перед Веселкою. Тепер буде ще й „Газібо”, якщо погода дозволить, і якщо не дозволить, Перша забава теж відбувається тут: танці в супроводі оркестру Союзівки, що цього сезону складається з Тараса Пальчинського (акордеон), Володі Круля (саксофон) і Дмитра Кузьміна (бубон). Вони грають, а співатиме солістка Ірена Завадівська з Клівленду, яка буде також вести програми як конференсьє протягом днів тижня, коли відсутня постійна конференсьє Аня Дидик, вона бо працює, як сказано, в Головній канцелярії УНС в Джерзі Сіті.

Ось типовий віторок — це день фільмів. Висвітлюють добрі американські фільми. Буде також український фільм — „За стерном долі”, який розповідає про американських українців від початку їхнього етавання „на землі Вашингтона” до сьогодні. Очевидно, що до диспозиції гостей є кожного дня всі ті угіддя оселі, які призначені для них: басейн, прогулянки по мальовничих стежках, спортові площі, читальня зі своєю пресою („Свобода” і „Український Тижневик”), а найголовніше — своє товари-

Галя Волянська — „Міс Союзівка” 1984

во і нагода в милому гурті погостити-погостити поміж собою, споживати смачні страви, рідному колі на свіжому повітрі здорово провести час і відпочити. Всі ці уваги висловлюються покібно, адже ми при координуванні мистецьких програм (Про решту активностей на оселі турбується сучасний і миттєвий директори оселі, його заступниця та всі ті, що там працюють і опікуються гістьми).

Середа — це день особливий, „день талантів”. Часами називається серед „днем молодих талантів”. Проте про „молодість” тут мова не йде. Молодість не обов'язково пов'язана з віком. Кожний талант може тут себе показати й виявити. Тут також пишастесь працівники Союзівки, про яких

колись написала в знаменитому репортажі про „Союзівку” Марія Римська так: „Особливо ці дівчатка беруть вас за серце. Такі ввічливі. Так хочуть віддати ваші бажання і у всьому догодити вам. Вдень вони обслуговують вас, а ввечері — це артистки, мисткині пісні, слова і танцю. А й ті „гарбидж-мени” — хлопчиська, що вдень акуратно виконують менш чи більш приємні доручення адміністратора Кваса, увечері — це вродливі, талановиті „ентертейнери”: бандуристи, танцюристи, музиканти, співаки. Де той пан Квас набрав стільки того таланту?”

Середа самодіяльних виступів закінчується знову забавою, до якої гратиме

(Продовження на ст. 4)

Відновлена „згуцільнена” „Веселка”.

Кінчають будувати нове „газібо” на площі поміж „Полтавою” і „Веселкою”.

Аня Дидик

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ В ЛИПНІ

Субота, 30-го червня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Андрій Добрянський, бас-баритон
Нестор Цибрівський, чельо
Тома Гриньків, піаніст
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Іскра”

Субота, 7-го липня
8:30 веч. КОНЦЕРТ
„МАЛЫВІ”, вокально-інструментальний ансамбль, Чикаго
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо”

Субота, 14-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
„ПРОМІНЬ”, вокальний ансамбль, Нью Йорк
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Гомін України”

Субота, 21-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль
РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Водограй”, Нью Йорк

Неділя, 22-го липня
2:30 по пол. —
„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЕМ”, опера

Субота, 28-го липня
ВІДЗНАЧЕННЯ 90-ЛІТТЯ
УНСОЮЗУ
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
„ПРОМЕТЕЙ”, чоловічий хор, Філадельфія
Ірена Пелех-Зварич, піаністка
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестри: „Темпо” й „Іскра”

Неділя, 29-го липня
3-тя год. по пол. — КОНЦЕРТ (на дворі)
Оркестра „Іскра”

Бібліографія української бібліографії на еміграції (1920-1980)

Від 1981 року при осередку Бібліографії Волині у Блумінгтоні, Індіана, відкрито серію „культура українського слова“, на згадку про три бібліографічні статті в „Ізборнику Святослава“ Київ, 1073 року. Цей збірник не був оригінальним, а перекладом з болгарської мови на мову Києва того часу. Але сама поява ізборника, його переклад, рукописна праця та присвята князеві Святославу, що згодом став монархом Русі-України, зобов'язує нас творчою силою українського духу вважати три статті за бібліографічний первісток, а поміщені в збірнику 384 статті — за першу енциклопедію в Україні, звідси взято й думку про „культуру українського слова“.

З вищезазначеної серії на протязі 1981-1984 рр. опубліковано офсетом сім бібліографічних назв по 50-70 примірників і вилано за передплатою до слов'янських видів при більшості університетів Америки і Канади. Чергова праця запланована п. з. „Українська бібліографія закордоном — збереження в Америці й Канаді, 1920-1980“ (?). До уваги братиметься індивідуальні та організовані заходи студії українського „бібліо“ українською еміграцією в Чехо-Словаччині, Америці та Канаді. Окремий розділ бібліографії закордоном до 1920 року можна вважати індивідуальними зусиллями або спонтанним виникненням. Цей розділ випов-

нить бібліографічний список подорожів та описів українських земель чужими, сусідськими та своїми дослідниками.

Розділ „Творчі сили української бібліографії“ називатиме нам співучасних авторів, що писали статті, складали списки та суцільні праці предмету — „бібліографії українських бібліографів“, себто праць, що чимось описують українські друки, почавши від одноаркушевих оповісток, називаючи статті, брошури, монографії тощо.

Бібліографічні статті у збірниках треба виділити і назвати автора та подати відклики до праць, в якій вони були друковані. Автор, назва твору, місце й рік видання та сторінки-головні дані відклику. Не забувати про томи, числа випусків тощо, коли ними значиться даний твір.

Автори одноразових творів, або ті, що вже відійшли від нас, будуть поміщені алфавітично спільно для Америки і Канади. Окремий розділ планувється відкрити для товариств, установ, видавництва тощо, якщо на це дозволять матеріали.

Дотепер вилано коло 20 запитників на відомі нам адреси, але це покриває лише частину працівників даного предмету. Імена значної частини працівників нам відомі, але не відомі їх адреси.

Максим Бойко

ПІКНІК ПАРОХІЇ Св. МИХАІЛА В БАЛТИМОРІ

Балтимор, Мд. — В неділю, 24-го червня ц.р., від год. 1-ої до полудня до 9-ої вечора, тут на площі Вереті клубу відбувається пікнік парафії св. Михаїла. У програмі: гри і забави для дітей, басейн до купання, смачний буфет, розгрівки, дохід з яких призначений на будівельний фонд нової церкви, забава з танцями під звуки оркестри „Спомин“. Вступ: 2 долари від особи, діти до 14-го року життя безплатно.

ЗААРАНЖОВАНІЙ, А НЕ ЗААРЕШТОВАНИЙ

У передовій п. з. „Політика „Зраненого медведя“ („Свобода“, ч. 12 з 14-го червня ц.р.) треба читати: „Тайм“ говорить, що весь закордонний дипломатичний корпус у Москві не має сумніву, що це був зааранжований і вирожисерований напад з доручення російських властей“.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.
Адреса у Мангеттені: ROCKEFELLER CENTER, 630 5th Avenue, Room 1803, New York, N.Y. 10020
Адреса у Кейпсі: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (212) 459-0111

УВАГА! ЛЮБИТЕЛІ ГАНТЕРУ! УВАГА!

Українська Спілка у Гантері продає залишені парцелі Реальності Спілки — це полонина, висоти 2,500 фт. у серпанку лісів і гір, з чудовим повітрям, гарним видом, добрим ґрунтом до полювання, в невеликій віддалі від церкви і Культурного Центру (1,5 милі) та лісничарських з'їздів: Віндгам, Гантер, Гайнс Фолс. Набуваючий землю користуватися 25 акрами, джерельним озером (26 фт. глибини), зарибленим, з пляжем, з човнами і вітрильниками, оточеним шипованим лісом — яке є власністю Спілки. За інформацією писати: LEXINGTON HIGH ACRES P. O. Box 6 • JEWETT, N.Y. 12444 Tel. (518) 734-3626 після 6-ої веч.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує \$5,000 — \$10,000 забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, вносять:

\$6.50	річно
\$3.35	піврічно
\$1.75	квартально
.60	місячно

ЦЮ ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ ТІЛЬКИ ЧЛЕНИ УНІОЗУ у віці 16 до 55 років

Ансамбль...

(Закінчення зі стор. 1)

Танцювальний ансамбль „Волошки“ в „Гопаку“.

16-го червня, в 7-й год. вечора у залі Northeast High School, Cattman і Algon вулиці у Філадельфії.

„Волошки“ мають чим дати глядачам мистецьку насолоду. Виступатимуть вони з новими танцями, новою музикою, новими строями, бо, крім київських і гуцульських, вони збагатилися лемківськими до лемківського танку, хореографії Роми Прийм-Богачевської, бойківськими — для танку „Войківські забави“, хореограф Микола Жуковин; буковинськими танок „На гаявину“. Крім цих, „Волошки“ виведуть низку танків хореографії Зої Граур-Корсун, Маркіяна Комічна, Олександра Граура, Софії Януш і Павла Тараса.

Додатковою атракцією

концерту буде естрадна співачка Катря Оранська-Пектик, який аккомпанюватиме Юрій Фурда. В репертуарі співачки — народні й сучасні українські пісні та кілька пісень Володимира Івасюка.

Заснований в 1972 році Зоєю Граур-Корсун ансамбль „Волошки“, у числі 24-ох танцюристів і танцюристок, віком від 16-ти до 30-ти років, переважно студіююча молодь, вже понад 12 років плескає різку культуру поміж молоддю, що запально і з любов'ю до своєї української спадщини вивчає і показує народні танці, популяризує їх серед наших співгромадян. На протязі року двічі щотижня відбуваються тригодинні проби ансамблю. Крім того, щорічно влашто-

свого існування „Волошки“ збагачували своїми виступами численні фестивалі, пікніки, бенкети чи інші імпрези, відгукуючись на потреби громади.

І ось тепер, сказали гості „Свободи“, — ансамбль наш потребує допомоги української громадськості. Ці молоді люди, що так завзято та широко працюють на полі танцювального мистецтва, очікують численної участі української громади на своєму концерті 16-го червня. Кожний з українців, що прийде, може приве-

сти кількох американських приятелів, знайомих, сусідів, „Волошків“ — ці молоді амбасадори української культури — вірять в те, що громада відгукнеться, вірна кличові „Лицем до свободи“, і своєю участю допоможе зміцнити захитаний фінансовий ґрунт ансамблю і тим забезпечить існування „Волошків“ у майбутньому.

Квитки на концерт можна придбати у танцюристів, їх батьків, і в більшості українських крамниць Філадельфії.

У глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що дня 12-го червня 1984 р. упокоївся в Бозі наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і ТАТО

бл. п.

МИХАЙЛО МАЛКУШ

народжений у Галичині 1-го березня 1922 р.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 15-го червня 1984 р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Drago, 43-10 30 Ave., L.I.C., N.Y.

ПОХОРОН в суботу, 16-го червня 1984 р. з церкв Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., о год. 9-й ранку на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Горем прибіти:

дружина — ДЖОСЕФІНА
діти — АНГЕЛІТА й ІВАН

У глибокому смутку повідомляємо, що 13-го червня 1984 року, з волі Всевисьного відійшла у Вічність по довгій і важкій недузі на 83-му році життя наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п.

ЕМІЛІЯ ДЕМ'ЯНЧУК

з дому ГАЛУЩИНСЬКА

ПАНАХИДА буде відслужена в п'ятницю, 15-го червня 1984 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Hines Rindoli, 11800 New Hampshire Avenue, Silver Spring, Md.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ відбудеться в суботу, 16-го червня 1984 р., о год. 9-й ранку в церкві Пресв. Родини у Вашингтоні, Д. К. і відіти похорон на українському православному цвинтарі св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибіти:

донька — ЯРОСЛАВА ПАЦЛАВСЬКА з мужем
донька — ОКСАНА МЕЛЬНИКОВИЧ з родиною
син — ЛЮБОМИР
сестра — ІВАННА ГРИНЕВИЧ з дітьми
сестра — КАЗИМИРА ЛОГУШ з родиною
сестра — МАРІЯ ТЕСЛЯ з дітьми
брат — ТЕОФІЛЬ з дітьми

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Рідною, Приятелями і Знайомими, що в середу, 13-го червня 1984 року, на 73-му році життя, несподівано, з волі Всевисьного відійшов до Вічності наш Улюблений МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п.

АНДРІЙ СВОРАК

народжений 3-го листопада 1910 року в с. Підпечери, пов. Станіславів, Україна

ПАРАСТАС буде відправлений в п'ятницю, 15-го червня 1984 року, о год. 7-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 16-го червня 1984 р. з церкв св. Юра, о год. 9:30 р. на кладовищі Гейт оф Гевен.

Горем прибіти:

дружина — АНАСТАЗІЯ
син — ВОЛОДИМИР
донька — ОЛЬГА з мужем д-ром ЮЛІАННОМ ГНОЕМ
і доньками ЛЕСЕЮ і ЛІДОЮ
Ближча і дальша Родина в Україні

Ділимося болісною вісткою з Родиною і Приятелями, що дня 12-го червня 1984 року відійшла у Вічність на 71-му році життя, народжена у Липівцях, пов. Перемишляни, Україна наша Преподоба, Найдорожча ДРУЖИНА, СЕСТРА, БРАТЯНИЦІ й НЯНЯ

бл. п.

МАРІЯ ПАНЧУК

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 15-го червня 1984 року, о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин у Нью-Йорку, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 16-го червня 1984 р., о год. 8:30 ранку з того ж заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, Н. Дж., а після на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Печально прибіти:

муж — РОМАН
вихованка — ДЗВІНКА ВИТАНОВИЧ з дітьми
ІГОРЕМ і КСЕНЕЮ
братинич — ПЕТРО ПАНЧУК
Родина ВИТАНОВИЧІВ, Родина ГАЛІБЕВ
Ближча і дальша Родина в Україні, Америці і Канаді

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

МОРСЬКИЙ ТАБІР '84

для пластунів і пластунок
28-го липня — 4-го серпня
Stillwater Reservoir, N.Y.

ПРОВІД:
ст. пл. Влодко Темницький, капітан
пл. сен. Андрій Гадзевич, заступник капітана
ст. пл. Ляро Чолган, 1-й асистент
ст. пл. Богдан Поритко, 2-й асистент
ст. пл. д-р Ігор Савчук, медична опіка

Кошт: \$125
Реченець зголошень: 13-го липня
Число учасників обмежене до перших 36 зголошень, які впалять повну оплату.
За дальшими інформаціями звертатися до:
Romana Shypalo
216 Peabody Ave.
Lyndhurst, N.J. 07071
(201) 460-7761

Парохіяльна Управа Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й.

повідомляє, що
дня 8-го липня 1984 року
відбудеться

ТОРЖЕСТВЕННЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ ПАРОХІАЛЬНОГО ДОМУ (ХИЖІ)

що його довершить

Іх Ексцеленція Преосвященний Кир ВАСИЛЬ

Єпископ Стамфордський, при співучасті численного Віпреподобного ДУХОВЕНСТВА.

ПОРЯДОК ТОРЖЕСТВ:

Субота, 7-го липня ц.р., год. 7:30 веч. — КОНЦЕРТ
Учасні приймають: ВІРА ЧЕРНИ — сопрано, ТАІСА БОГДАНСЬКА — піаністка, РАФАІЛ ВЕНКЕ — скрипаль, ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ — мистецький керівник.

Неділя, 8-го липня ц.р.
Год. 10:30 ранку — АРХІЕРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА
Год. 12:00 дня — БЛАГОСЛОВЕННЯ ПАРОХІАЛЬНОГО ДОМУ „ХИЖІ“

Год. 1:00 по пол. — СВЯТОЧНИЙ ОБІД

Вступ на обід \$15.00 від особи. Участь просимо паскаво зголосувати до кінця червня ц.р.

Рівночасно подається до загального відома, що ОБРАЗОТВОРЧА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ГАЛЕРІЇ ГРАЖДІ і КРАМНИЦІ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА „АКРОН“ буде відкрита 1-го липня ц.р. впродовж цілих ваканцій.

